

отъ небето?“ — Той не слъзе за хората. Той слъзе да помогне на тази велика душа. Заслужава да се види тази душа! И слъдователно, на насъ проповѣдватъ единъ моралъ: да залюбимъ човѣшката душа! Да, но вие трѣбва да видите колко е красива тази човѣшка душа, колко е велика! Като видишъ у брата си душа страждуща, душа подобна на тебе, само тогава ще може да се проповѣдва милосърдие. А сега, казвашъ: а, той е единъ простакъ! Да, простакъ. При сегашнитѣ условия, при тѣзи разбирания, въ които живѣемъ, заблуждения, и само заблуждения! Сега, ще имъ говоря за какво? — Ще имъ говоря за булскитѣ дрехи. Да, но булскитѣ дрехи, това не е сжщността на нѣщата.

И тъй, какъ ще се прѣвърне вашата скръбъ въ радостъ? Ако нѣкой отъ васъ е много нещастенъ, нека направи единъ опитъ. Ако нѣкой отъ васъ постъпи подобно на Сафио, той ще опита. Не трѣбва да напуснете службата си. Нѣкои мислятъ, че ако напуснатъ службата си, ако се отрекатъ отъ дома си, този е начинътъ за постигане щастиято. Ако е въпросъ за отричане, азъ не бихъ проповѣдвалъ въ този домъ. Истинското отричане е човѣкъ да се отрече отъ себе си. Знаете ли какво значи човѣкъ да се отрече отъ себе си? — То значи, човѣкъ да се отрече отъ всички свои лъжливи и покварени мисли, чувства, желанія и дѣйствия на миналото, за които той е пожертвувалъ хиляди и хиляди хора. Да се отречешъ отъ стария животъ на прѣстѣпления, това значи да се отречешъ отъ себе си. Да се откажешъ отъ туй низкото себе, себе си на користъ, себе си на лъжа, на умраза. Отъ туй да се отречешъ и тогава да познаешъ въ себе си, какво? — Онова възвишеното, благородното, което въздига човѣка.

Сега, нѣкои отъ васъ сте облѣчени въ женска форма, нѣкои сте облѣчени въ мъжка форма. Казватъ: тя е жена. Е, що е женската форма? Гдѣ сж онѣзи писатели, които могатъ да опишатъ, какво нѣщо е жената? Казватъ: той е мъжъ. Е, въ какво седи мъжеството? Азъ наричамъ мъжъ онзи, който може да застане на страната на слабитѣ. Азъ наричамъ жена само онази, която може да прѣвързва ранитѣ на стражду-